

Svíþjóð

Almenn flokkun	I. stoð: Iðgjaldakerfi II. stoð: Sjálfstæðir, starfstengdir sjóðir (yfirleitt SI) III. stoð: Sérstakur, valkvæður lífeyrissparnaður
----------------	--

I. stoð: Almennatryggingar.

Tegundir lífeyris	Iðgjaldakerfi: Almannelífeyrir - Allmän Pension – skammstafað hér AP: AP skiptist í tekjulífeyri (inkomstpension - skammstöfun IP), iðgjaldslífeyri (premiepension - PP) og tekjutryggingu (garantipension - GP). Almenn aldursmörk eru 65 ár. Hefja má töku IP og PP lífeyris við 61 árs aldur (með skerðingu), en fresta má töku lífeyris að vild. Einnig er heimilt að taka hluta lífeyris og vinna áfram í hlutastarfi.
Ávinnsla réttinda	Réttindi til IP og PP stofnast eftir 1 árs búsetu, en eftir 3 ár til GP og þar næst fullur réttur eftir 40 ára búsetu. Réttindi í IP eru tryggð af ríkinu, þó með tryggingafræðilegum leiðréttingarstuðlum, en réttindi í PP eru eingöngu byggð á ávöxtun Almennatryggingar (social security) veita örorku- og eftirlífendalífeyri.
Iðgjöld	IP: Greidd eru iðgjöld af launum á starfsævi. 16% af launum renna til IP, en 2,5% renna í það ávöxtunarsafn (PP) sem launþeginn velur (af um 500). Þak er á iðgjöldum við sjö-og-hálf-föld viðmiðunarlaun (og því velur margt hálaunafólk að greiða einnig iðgjöld í séreignarsparnað).
Fjármögnun	AP: Fjármagn til almannelífeyris kemur af iðgjöldum. IP er gegnumstreymiskerfi (pay-as-you-go) að mestu, en iðgjaldatekjur umfram lífeyrisútgjöld renna í nokkra varasjóði (buffer funds) og verða þeir sjóðir notaðir til að jafna stöðuna þegar lífeyrisgreiðslur verða umfram iðgjaldatekjur. PP er sjóðssöfnunarkerfi. GP er greitt af ríkinu.

II. stoð: Samningsbundinn, starfstengdur lífeyrissparnaður.

Tegundir lífeyris	Tjänstepension (TP) - ellilífeyrir – frá opinberum lífeyristökualdri. TP er yfirleitt með SI-skipan Flýting er heimil frá 55 ára aldri (61 ár hjá opinberum starfsmönnum), en engin tímamörk eru á frestun. Áfallatryggingar – örorku-, maka- og barnalífeyrir – eru yfirleitt valkvæðar.
Ávinnsla réttinda	Iðgjöld eru yfirleitt greidd frá 25 ára til 65 ára aldurs (frá 21/23 ára hjá opinberum starfsmönnum), en sérstök ákvæði eru um iðgjöld eftir 65 ára aldur.

Iðgjöld	Vinnuveitandi greiðir yfirleitt 4,5% af launum upp að 7,5-földum viðmiðunarlaunum, en 30% af launum umfram þau mörk (enda ávinnst ekki réttur til almannalífeyris af þeim hluta). Skylduaðild er fyrir alla sem falla undir kjarasamninga, en þeir hafa oftast val um vörsluaðila. Launþegar greiða ekki iðgjöld.
Fjármögnun	Iðgjöld vinnuveitenda.

III. stoð: Sérstakur, valkvæður lífeyrissparnaður

Að mestu sömu meginreglur og í II. stoð, en undantekningarnar eru þessar:

- Ávinnsla réttinda er einungis í formi skilgreindra iðgjalda.
- Engin lágmarksiðgjöld eru.
- Iðgjöld eru frádráttarþær frá skattstofni við viss skilyrði.